

Mészáros Gábor

(Most egyenruhába...)

Most egyenruhába öltözött a táj,
Hallani hogyan olvad benne
Rég eltemetett emlékeid teste,
S gyomrodban érzed azt, hogy fáj.

Nézed miket karcolgat a jég,
Mágikus ábrákat a zsíros, ázott földre,
Megannyi jel az eldobott szemét.

S gondolataid úgy mennek most öltre,
Hogy felszakadnak, s te nem tudod nevét,
Csak az arca jár az égen körbe-körbe.

(Ahogy a remény)

Ahogy a remény felkel veled együtt
és egy keserű íz maradt a szádban
Valami kisfröccs tegnapi kimarva
Emlékeit egy rozsdavörös hajnak,
És a lepedő az ágyon szinte
Pontos lenyomata egy női testnek
Magányod para-erőiből született
Távolí Vénusz-alak,
Ahogy kimész borotválkozni
És a tükörből visszanéz,
Ahogy beszappanozod a hajnalt,
Úgy indul el a szerelem
Lassan gördülő nehéz lánctalpakon.

Három haiku

Lekvár ízeket
Hoz a szél tőled:
Édes-keserűt.

Próbáltam ezt is.
Csuklik az idő,
Zsinórba fulladt.

Ha nem mosolyogsz,
Nevetni soha többé
Nem fogok immár

Vacuum

Öt percet loptunk az Istenektől
De Kronosz és Logosz lecsapott reánk.
Öt perc édenkert, édes alma,
De mohó voltam, önző és falánk.

Most itt vagyok, ténfergek jobbra-balra,
Emléked néha megzavar.
Talán nem más ez az űr torkomban
Mint pillanatnyi elmebaj.

Öt percnyi édes elmebaj.

Farkas Ferenc
Mednyánszky érme
bronz

